

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Sobczak

Protokolant: Daria Góralczyk

w obecności Rej. Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu dnia 14 kwietnia 2016 r.

sprawy **M. N.** – urodzonej (...) w P., córki W. i B. z domu W.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 29 października 2015r. ok. godz. 22:15 w ruchu lądowym w miejscowości M., gm. B. będąc wcześniej prawomocnie skazana za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jechała jako kierująca samochodem m-ki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,87 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, nie stosując się do wyroku orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Belchatowie sygn. akt II K 568/15 zakazującego prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego,

tj. o czyn z art 178a § 4 kk.

1. oskarżoną **M. N.** w ramach zarzucanego jej czynu uznaje za winną tego, że w dniu 29 października 2015 roku około godz. 22:15 w ruchu lądowym w miejscowości M., gm. B., woj. (...) jechała jako kierująca samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i będąc wcześniej skazaną za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Belchatowie II Wydziału Karnego wydanym w dniu 10.07.2015 roku w sprawie sygn. akt II K 568/15 oraz czynu tego dopuściła się w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku ze skazaniem za przestępstwo,

tj. przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 178a § 4 kk i na podstawie tego przepisu wymierza jej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1, § 2 i § 4 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonej wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;

3. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonej 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

4. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio;

5. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych;

6. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 170 (sto siedemdziesiąt) złotych opłaty i 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych z tytułu zwrotu wydatków.

UZASADNIENIE

W dniu 29 października 2015 roku około godziny 22.15 M. N. jechała jako kierująca samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w miejscowości M., gm. B., woj. (...). Poruszając się na prostym odcinku drogi, zjechała z jezdni na pobocze i samochód, którym kierowała „dachował”, a następnie w pozycji na kołach zatrzymał się w pasie zieleni przed ogrodzeniem posesji należącej do P. M.. Po tym zdarzeniu P. M. wybiegł przed dom i zaczął udzielać pomocy oskarżonej. Czuł od niej wyraźną woń alkoholu. Ponieważ była przytomna pozostawił ją w samochodzie na miejscu kierowcy i powiadomił telefonicznie pogotowie i (...) o zaistniałej kolizji drogowej. Na miejsce przyjechała karetka pogotowia i zabrała oskarżoną do szpitala w B.. Następnie patrol Policji udał się do szpitala i oskarżona została poddana badaniu dowodowym analizatorem wydechu. Badanie wykazało o godzinie 23,45 – 0,87 mg/dm³ oraz o godz. 00,00 – 0,76 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej k-22v, zeznania świadka P. M. k- 10v, protokół użycia analizatora wydechu k-2, świadectwo wzorcowania analizatora wydechu k- 3, notatka urzędowa k- 1, protokół oględzin miejsca wypadku k-4-5, protokół oględzin pojazdu k-6-7, szkic k-16)

M. N. była skazana prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Bełchatowie II Wydziału Karnego z dnia 10 lipca 2015 roku w sprawie sygn. akt II K 568/15 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych stawka. Jednocześnie Sąd orzekł wobec M. N. ww. wyrokiem na podstawie art. 42§ 2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat. Wyrok uprawomocnił się 05 sierpnia 2015 roku.

(dowód : odpis wyroku SR w Bełchatowie k-19, dane o karalności k-17-18)

Oskarżona M. N. ma 31 lat, jest rozwiedziona, bezdzietna, posiada wykształcenie wyższe (licencjat z bankowości), nigdzie nie pracuje. W przeszłości była karana sędownie. Biegli lekarze psychiatrzy stwierdzili, że oskarżona nie jest chora psychicznie ani upośledzona umysłowo. W chwili popełnienia zarzucanego jej czynu była w stanie upojenia zwykłego. W związku z tym miała ograniczoną, ale w stopniu nieznacznym, zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Skutki działania alkoholu mogła przewidzieć lub przewidywała. Ponadto z treści opinii wynika, że oskarżona miała próby samobójcze i w przeszłości straciła dziecko. Była karana sędownie.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej k-22, dane o karalności k-17-18, odpis wyroku SR w Bełchatowie k-19).

Oskarżona w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że szczegółów tego zdarzenia nie pamięta, a jedynie przypomina sobie, że jadąc samochodem F. (...) przed zakrętem zahamowała i dalej przypomina sobie, że znalazła się w szpitalu. Tam zbadano ją na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. W dniu zdarzenia wypłała około 1 litr wina. M. N. złożyła wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie jej za zarzucany czyn kary 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych stawka, orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 10000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego i zasądzenie kosztów sądowych

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej k-22v”)

Z ustaleń Sądu wynika, iż w dniu 29 października 2015 roku około godziny 22.15 M. N. jechała jako kierująca samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w miejscowości M., gm. B., woj. (...). Poruszając się na prostym odcinku drogi, zjechała z jezdni na pobocze i samochód, którym kierowała „dachował”, a następnie w pozycji na kołach zatrzymał się w pasie zieleni przed ogrodzeniem posesji należącej do P. M.. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają zeznania świadka P. M., które są logiczne, spójne i zasługują na wiarę. Świadek natychmiast kiedy wybiegł ze swojej posesji ustalił, że tylko oskarżona była w samochodzie i czuł od niej wyraźną woń alkoholu. Logiczne

było jego zachowanie, że o zaistniałym zdarzeniu powiadomił telefonicznie pogotowie i (...). Z zeznaniami świadka korespondują wyjaśnienia oskarżonej, w których przyznała się, że w dniu zdarzenia spożywała alkohol i kierowała samochodem. Wyjaśnienia te zasługują na wiarę. Również z notatka urzędowa sporządzona przez funkcjonariuszy Policji (k-1) koresponduje z zeznaniami świadka P. M..

Badanie przeprowadzone w szpitalu dowodowym analizatorem wykazało u oskarżonej o godzinie 23,45 – 0,87 mg/dm³ oraz o godz. 00,00 – 0,76 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Ustalenia powyższe Sąd poczynił w oparciu o nieosobowy materiał dowodowy w postaci protokołu badania alco-sensorem, które zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy, a zatem Sąd uznał za w pełni wiarygodny wynik badania. Sąd dał wiarę nieosobowemu materiałowi dowodowemu w postaci protokołu badania alco-sensorem, informacji z K. o karalności oskarżonej, odpisowi wyroku dołączonego do akt sprawy. Dokumenty te zostały bowiem sporządzone przez podmioty do tego uprawnione, w ramach przyznanych im kompetencji i w czasie procesu nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron. Ponadto sama oskarżona zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem nie zanegowała tego, że w momencie kierowania samochodem była w stanie nietrzeźwości. Sąd zatem dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, w których przyznała się do dokonania zarzucanego jej czynu. Z ustaleń Sądu wynika ponadto, że M. N. była skazana prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Bełchatowie II Wydziału Karnego z dnia 10 lipca 2015 roku w sprawie sygn. akt II K 568/15 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych stawka. Jednocześnie Sąd orzekł wobec M. N. ww. wyrokiem na podstawie art. 42§ 2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat. Wyrok uprawomocnił się 05 sierpnia 2015 roku. Za takimi ustaleniami Sądu przemawia odpis wyroku (sygn. akt II K 568/15) dołączony do akt sprawy. Bezsporne jest zatem w sprawie, że oskarżona w dniu zdarzenia nie zastosowała się do obowiązującego ją środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego.

Oceniając dowody zgromadzone w sprawie Sąd doszedł do przekonania, że oskarżona podlega odpowiedzialności karnej, ponieważ zostały spełnione warunki konieczne do przyjęcia tej odpowiedzialności. M. N. dopuściła się bowiem czynu naruszającego normę prawną i zagrożonego przez ustawę sankcją karną, czyn ten w ocenie Sądu jest społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy, zaś sprawcy można przypisać winę. Oskarżona w chwili popełniania przypisanego jej czynu był pełnoletnia, poczytalna, nie stwierdzono ponadto żadnych okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu.

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych - oceniając zachowanie oskarżonej w kategoriach prawa karnego - nie ulega wątpliwości, że M. N. dopuścił się przestępstwa z art. 178a § 4 kk, gdyż w dniu 29 października 2015 roku około godziny 22.15 w ruchu lądowym w miejscowości M., gm. B., woj. (...) jechała jako kierująca samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości i będąc wcześniej skazaną za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Bełchatowie II Wydziału Karnego z dnia 10 lipca 2015 roku w sprawie sygn. akt II K 568/15, oraz czynu tego dopuściła się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego ww. wyrokiem w związku ze skazaniem za przestępstwo. Przestępstwa określonego w tym przepisie dopuszcza się bowiem osoba, która prowadzi pojazd mechaniczny m.in. w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, czyli gdy stężenie alkoholu w jej krwi wynosi ponad 0,5 promila lub gdy zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekracza 0,25 mg/dm³ (art. 115 § 16 pkt 1 i 2 kk) i przesłanki powyższego przepisu zostały zrealizowane zachowaniem oskarżonej. Ponadto M. N. była w przeszłości skazana przez Sąd za jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości i w czasie obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego za przestępstwo dopuściła się zarzucanego jej czynu.

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczności obciążające przyjął znaczny stopień szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżoną czynu ze względu na dobro prawne objęte ochroną, w które godzi, a więc bezpieczeństwo w ruchu drogowym, uprzednią jej karalność, znaczny stan nietrzeźwości w chwili dokonania zarzucanego jej czynu.

Jako okoliczności łagodzące Sąd przyjął przyznanie się oskarżonej do dokonania zarzucanego jej czynu.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył M. N. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd warunkowo zawiesił oskarżonej wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat mając na uwadze fakt, że podczas zaistniałego zdarzenia doznała obrażeń ciała, ma problem alkoholowy i leczy się psychiatrycznie. Ponadto jest ona po poważnych przeżyciach osobistych, gdyż będąc mężatką straciła dziecko i rozwiodła się 9 lat temu. Także miała próby samobójcze. Zachodzą zatem szczególne okoliczności z art. 69§4 kk do orzeczenia kary wolnościowej wobec oskarżonej w tej sprawie.

Na podstawie art. 42 § 4 kk Sąd orzekł obligatoryjnie w stosunku do oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd obligatoryjnie orzekł od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10000 złotych. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż Sąd orzekł ww. świadczenie pieniężne w najniższym wymiarze przewidzianym w kodeksie karnym mając na uwadze trudną sytuację materialną oskarżonej.

Orzeczona oskarżonej kara jest adekwatna do czynu, którego się dopuściła i powinna spełnić swe cele w zakresie obu prewencji.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk. Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 170 złotych opłaty zgodnie z art. 2 ust 1 pkt 2 i art. 3 ust 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o płatach w sprawach karnych (Dz. U nr 49 poz. 223 z późn. zm) i 350 złotych z tytułu zwrotu wydatków.